

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ab||roganda Missa || Privata Marti-||ni Lvtheri ||
Senten-||tia**

Luther, Martin

Wittembergae, 1522

VD16 L 3619

Qvinto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33296

sibi soli seruare & sumere. Deinde ministrū, sacerdotem censeri, ibi inuentū est sacrificiū, scilicet ut haberet quod ageret ille sacerdos, ne ociosus staret corā altari. Quod si omnino sibi ipsi sumere extra exemplū Christi uolet, saltem hoc curet, ne solus sumat, sed frangat simul & det aliis, ne nihil exempli sequi, sed omnia cōtra exemplū Christi agere inueniatur. Fidelia sūnt uerba & satis tutā facere conscientiā potentia, si credas & sequaris, contempto totius mundi usu contrario.

Q V A R T O.

Qui sacrificat, dat deo, In Missa nos accipimus a deo.

Et dixit, Accipite, scilicet non solum exemplo & facto ostendit, non sacrificiū deo exhibitum, sed donum hominibus datum, Eucharistiam esse, sed & uerbo confirmat, iubens ut accipiant. Cur non sic ait, Offerite uel sacrificate? An papistas iterū ignorantia grāmaticæ impedit, ne sciant, quid significet, Accipere? Neq; enim accipere hic sonat, ut tollant manibus, ceu alienam bonum alteri exhibitari seu oblatari, sed ut sibi ipsis uendicent & in suū comodū uerrant, tanquā donū ac iā rem propriam. Possessores enim facit doni, cum dicit, Accipite, nempe illud quod dedit & fregit. Nihil ergo offerri deo permittit hoc uerbum accipiendi, sed probat a deo uenire, hominibus accipientibus donum. Quid potest contra tam clara uerba opponi? Adhuc Sodoma illa & Gomorra nos accusant, quod nobis solis arrogemus intelligentiā scripturæ? Surgant, resistent, dent aliā, & cōfigant oculos tam aperti Euangelii. Nō. n. sufficit dicere. Hæc propositio est scādaloſa. Scimus & uolumus Christū esse scandalum Iudæis & signū cōtradictionis Israeli & lapidem offensionis Synagogæ Satanæ, & abominationē lupanaribus papisticis.

Q V I N T O.

Comedite, & bibite. Hoc est uniuersum opus, quod in Eucharistia facere iubemur. Ideo. n. frangit, dat, iubet accipere, ut comedamus & bibamus, & post hæc memoriā eius prædicemus. Sic & Apostolus, nullum aliud opus in eucharistia nouit nisi comedere & bibere, dū uerba Christi repetit dicens, Quotiescūq; ergo manducabitis panē hunc & calicē bibetis, mortē domini annūciabitis, donec ueniat. Nihil hic offerre, nihil operari, sed

accipere tantū comedere & bibere mandatur. Neq; n. quod comedimus & bibimus, offerre possumus, cū potius auferamus & nobis demus & intra nos recipiamus. Et non pudet, aduersus tam euidentia & certa uerba, sacrificiū facere & offerre deo, quod comedimus & bibimus. Natura. n. sacrificii est, praesertim perfectissimi, quod holocaustū uocant, totū deo offerri, nihil ex eo hominibus relinqui. Si autē uictima aut pro peccato fuerit, saltē aliquā partē deo relinqui totā, cur ergo nos, panē & uinū totū comedimus & bibimus, nihil relinquentes deo? Cur non totū ei relinquimus, cū uelimus hoc perfectissimū esse sacrificiū? ubi hic subsistet ratio sacrificii? Neq; em̄ garrere sufficit, Christum offerri a nobis sub pane & uino. Nā & ipsum sumimus sub pane & uino, at nihil sumi a nobis debet de sacrificio & holocausto domini. Pugnāt, offerri deo & sumi a nobis. Accipiebant leuitae olim a populo Israel oblata eorū, sed nihil eorū sumebāt, quae offerenda erant deo. Sic & dū corpora nostra & laudes sacrificamus, nihil nobis, sed oīa soli deo exhibemus, ut stet ratio sacrificii, etiā spiritualis. Prorsus inauditū igif monstrū est, sacrificiū istud papisticū, ut fere ipse Papa cum suo corpore toto non sit aequē monstruosus. Totū nos uoramus, & totum deo offerimus, hoc est tantū dicere, neq; uoramus si offerimus, neq; offerimus si uoramus. Et ita dū utrunq; facimus neutrum facimus. Quis audiuit unquā talia? omnia sibi pugnātissime contradicunt & in uicem sese consumunt, aut necessario & infallibiliter concludūt Eucharistiā sacrificiū esse nō posse. Diluāt hęc rogo, Louanieñ. & Parrhisieñ.

SEXTO.

Hoc est corpus meū, Hic est calix sanguinis mei. Hic pignus & signū promissionis apponit. Ita. n. habet consiliū diuinæ bonitatis, suas promissiones aliquo pignore ceu sigillo signare & munire. Sic Abrahæ imposuit circūcisionē pro signaculo pacti & promissionis de femine suo donatæ. Et Noe cū promitteret se fore deū semini suo, nec ultra terrā dissipaturum, apposuit pro signo memorabili arcum in nubibus. Sic deinceps fere omnes promissiones aliquo signo firmauit, adeo ut hec more Isaias iuberet Achaz regē Iuda, ut peteret signum a domino promittentē liberationem populi de manu regis Syriæ & Samariæ.

Ratio sacramenti.